

O deveti deželi.

Dajte, dedek, pa povejte
o deveti kaj deželi,
saj ste tamkaj že hodili,
ko ste mladi bili, jeli?

»I seveda tam sem hodil
in iskal po njej sem srečo,
tudi vjel sem jo — a kajpak —
vjel sem v luknjasto jo vrečo.«

Kdo pa je še z vami hodil,
da se niste izgubili?
In kako ste potovali —
morda kar z avtomobili?

»Z mucko peš sva koracala
dolgo pot po tujem sveti,
pod drevesi v temi spala
sva pozimi in poleti.«

Kdo pa vam dajal je hrane —
no, saj tam je vsega dosti,
pravijo, da tam klobase
od dreves visijo v hosti.

»I seveda, res tako je,
samo veje so visoko
in ne moreš jih doseči
niti z usti — niti z roko.«

Kaj pa mucka? Je lovila
kot pri nas nadležne miške?
Ali si je privoščila
morda kdaj pečene piške?

»Mucka lučko je nosila,
da sva videla kam iti;
miške vse je prepodila,
vadila se je postiti.«

No, potem pa ta dežela
ni tako priporočljiva,
kot ustvarila v povesti
jo je domišljija živa.

»Ej, povesti so povesti,
mnogi so jim že nasedli,
če bi ta dežela bila,
bi lenuhi jo pojedli.«

Fr. Ločniškar.

